

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Árad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3194. szám

4 oldal, 20 bani

1955. június 1, szerda

- Drága gyermekek (2. old.)
- Napfény, boldogság... (2. old.)
- Kicsinyekről (2. old.)
- Gondterhes gyermekkor (2. old.)
- A vaddisznó füle meg a farka (2. old.)

- Pártélet — Ahol másodrendű kérdésként tekintik a párt sorainak megerősítését (3. old.)
- A gyoroki néptanács irányító szerepe a növényápolásban (3. old.)
- Szocialista versenyben (3. old.)
- Nagyobb figyelmességet! (3. old.)
- Testnevelés és sport (3. old.)

- Gazdag termés elérésére törekvés (3. old.)
- A küszbónál szovjet-japán tárgyalásokról (4. old.)
- A Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének törvényerejű rendelete (4. old.)
- A leszerelési bizottság üléseinek elhalasztásával kapcsolatban (4. old.)

Nemzetközi gyermeknap

A Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban úgy ünneplik június elsőjét, a nemzetközi gyermeknapot, mint az élet, az emberiség tavaszának ünnepét. Ezekben az országokban, ahol a közösség javainak védelme becsületbeli kötelesség, a legdrágább érték a gyermek, akinek jólétéért, egészséges fejlődéséért, helyes neveléséért biztosítást kell dolgoztatni és harcolni az egész társadalom.

A Demokrata Nők Nemzetközi Szövetsége és a Demokrata Ifjúság Világszövetsége felhívására először 1950-ben ünnepelték a nemzetközi gyermeknapot. A világ becsületes embereinek milliói, színe, fajra, politikai pártállásra való tekintet nélkül lelkesen válaszoltak a felhívásra és szót emeltek a gyermekek életének védelmére, az egészséges életre, a tanuláshoz való joguk biztosításáért.

Ez évben június elsőjét a fokozódó békeharccal és a szocializmus táborának sorozatos győzelmei jegyében ünnepelték.

A nagy kínai nép országépítő harcának sikerei, a kínai gyermekek megváltozott életkörülményei kiválták az egész haladó emberiség elismerését és csodálatát. Erőt és bizakodást ébresztettek a kelet gyarmati igában sanyalódó népeinek szívében. Nemzeti függetlenségük kívánságával náluk is megszűnik majd az ember-telen kizsákmányolás, a gyermekek szenvedése és pusztulása.

A bandungi értekezleten résztvevő afrikai és ázsiai országok képviselői 1 milliárd 400 millió ember nevében emeltek szót a békeért, a gyermekek millióinak életéért, az atomháború ellen.

Földünk oly gazdag mindenfajta kincsekben, a tudomány olyan gyors ütemben fejlődik, hogy minden lehetőség megvan a gyermekek boldog jövőjének biztosítására. Addig azonban, amíg a Szovjetunióban az atomenergia felhasználását a technika, az ipar, a mezőgazdaság és az orvostudomány szolgálatába állítják, addig az Amerikai Egyesült Államokban, az amerikai tőke befolyása alá került államokban az ország vezető körei arra törekednek, hogy tömegpusztító fegyverek gyártására használják fel az atomtudomány nagyszerű felfedezéseit. Ezekben az országokban a növekvő háborús költségvetés napról-napra súlyosbítja a dolgozók helyzetét, lerontja a gyermekek életszinvióját. Az Egyesült Államok egy nap alatt többet költ háborús célokra, mint tanügyi költségvetésére egy egész esztendő alatt. Mintegy 3 millió gyermek dolgozik gyárakban, üzemekben, bányákban és sok millióra tehető azoknak a száma, akik a farmokon, ültetvényeken, gyapotföldeken dolgoznak fizetés nélkül, mert a munkaadók szerint a szülők nyomorúságos bérében már bentfoglaltatik a gyermekek fizetése is.

Az Egyesült Államokban még ma is folyik a gyermekekkel való kereskedelem. A „Look” amerikai folyóirat nemrégiben riportot közölt Erns Müller jogász tollából, melyben a cikkíró felhívta a figyelmet arra a csekélyértékes üzletre, mely a chicagói szülőotthonokban és Texas állam más városaiban folyik. Nyomorgó fiatal anyáktól szabályos nyugalta ellenében megvásárolják a szülőket. A kicsinyeket busás házon bencsületes szülő ártalmaz. Egy ilyen csecsemő ára 200—600 dollár között váltakozik.

Az amerikai gyermekeket a Comics szennyművelésével nevelik, hogy

hozzászoklassák a gyilkosságok, erőszakoskodás gondolatához, belejűk oltás a más fajok elleni gyűlöletet s illymódon az imperialista érdekekért minden kegyetlenkedésre kész katonává váljanak.

Nemcsak Amerikában, hanem mindazokban az országokban, melyek az amerikai tőke karmaiban vergődnek, nékülözés, nyomor és kórai pusztulás a gyermekek osztályrésze.

A világ népei, a gyermekek sor-sáért aggódó szülők milliói azonban nem nézik ölbe tett kezekkel az imperialisták rablópolitikáját, gyermekeik szenvedését s az atomháborúra való készülődést.

Franciaországban április 2-án és 3-án a francia hazafiak a gyermekek védelméért folytatott nemzeti mozgalom keretében nagygyűlést tartottak, amelyen tervet készítettek a gyermekek „azonnali megsegítésére”. A gyermekek számára emberi életfeltételeket és iskolázási lehetőségeket követelnek.

Az angol anyák és Nyugat-Németország asszonyai „iskolákat és kórházakat akarunk, nem ágyakat és bombákat” jelszavak alatt tüntető felvonulásokat rendeznek. Dél-afrikában a szülők a „Bantu” törvény ellen tiltakoznak, amely a „faji megkülönböztetések elvét érvényesíti az iskolázásban. A japán nők felhívták a világ asszonyait, hogy melyben az atom- és hidrogén-fegyverek gyártása és használata elleni tiltakozásra szólítják fel őket.

Elfelejtették-e a világ asszonyai, hogy a második világháború 30 millió emberáldozatot követelt? Hogy annyi reményiséget, annyi gyermeket mosolyát, semmisített meg? Elfelejtették-e a hirosimai és nagaszaki atombombázás áldozatait, akik százszázalékosan pusztultak?

Nem. Az anyák nem felejtették. Az anyák világkongresszusa megmutatja majd, hogy az anyai szeretet egyben a gyermekek élete elleni törő ellenséggel szembeni gyűlöletet, szembeszállást, elszánt tettekkésztséget jelent. Ezek az érzések a leggyengébb öket is harcosokká edzik.

A Szovjetunióban élnek a világ legboldogabb gyermekei. A gyermekek egészségvédelmével 18 különleges tudományos kutatóintézet foglalkozik. A szovjet gyermekek élete és nevelése mintaképül szolgál a népi demokratikus országok számára.

Hazánk asszonyai, anyái is jól tudják, mit védelmeznék. Az alkotmány, a munkatörvény, a családi törvény, valamint pártunk és kormányunk sok más határozata gondoskodik az anya és gyermek védelméről. A hazánk felszabadulása óta eltelt időszakban a gyermekhalandóság 45 százalékkal csökkent. A születések száma pedig 44 százalékkal emelkedett. E két számadat között népi demokratikus rendszereink vívmányainak hosszú sora áll. 1400 falusi szülőotthon várja az anyákat, olyan helyeken, ahol a multban orvosi segítség s hozzáférő ápolás nélkül hozták világra gyermekeiket a falusi nők. A nyári mezőgazdasági munkák idején 4000 falusi idényvotában vigyáznak a dolgozó anyák gyermekeire. A csecsemőotthonok száma 1944 óta 36-szorosára emelkedett.

Június 1, a gyermekek nemzetközi napja alkalom arra, hogy minden becsületes szülő átérezze: minden erejével harcolnia kell népköztársaságunk felvirágoztatásáért, a békeért, gyermekeink boldog jövőjéért.

A „Gyermekevárosban”

„Gyermekeváros”-nak 150 ficska és lednyka. Több mint 750.000 lejt költött a gyár a kis „Gyermekeváros” berendezésére. Minden nap újabb kellemes meglepetést hoz a gyermekeknek. A mult napokban rajzfilmet vetítettek nekik, utána kisebb kirándulást tettek. Nagy ujjongást kelt a városban, hogy jön a Tandra színház! Az előadson közreműködnek több ekeke.

a gyermekeváros kis „művészei” is: Olimpia Petrescu és a kis Nicolae „Tengerésztnáncot” mutatnak be, mások énekelnek, szavalnak. Ebed után a gyermekek lepihennék s azután vígan játszanak a kertben. Ez a szodálvev gyermek minden bizonnyal szeretettel emlékezik majd vissza a városkában eltöltött évekre.

Az RNK Nagy Nemzetgyűlése VI. ülészakájának munkálatai

A Nagy Nemzetgyűlés ratifikálta a varsói szerződést

Hétfőn délelőtt megkezdődött a Nagy Nemzetgyűlés VI. ülészaka. Délelőtt 10 óra. A képviselők és a meghívott vendégek lelkes tapsa közepette vonultak be a Nagy Nemzetgyűlés termébe a párt és a kormány vezetői.

A kormány padosorában az alábbi elvtársak foglalnak helyet: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chisneuschi, Chivu Stoica, Magyarórs Sándor, Emil Bodnarus hadseregtribornok, Miron Constantinescu, P. Borila, Al. Draghici altábornagy, D. Petrescu, S. Bughici, Constantia Craciun, M. Dalea és a kormány más tagjai.

Az Elnökség padosorában foglal helyet dr. Petru Groza elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke és az Elnökség tagjai.

A karzatán a diplomáciai kar tagjai, román és külföldi újságírók és számos fővárosi dolgozó foglal helyet.

A megnyitói ülésen C. Pirulescu elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke elnököl. A Nagy Nemzetgyűlés egyhangulag elfogadta az ülészak alábbi napirendjét:

1. Törvénytervezet az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság között 1955 május 14-én Varsóban megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés ratifikálásáról.

2. Törvénytervezet az 1955. évi állami költségvetésről.

3. Törvénytervezet ama törvényerejű rendeletek ratifikálásáról, amelyek a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége a legutóbbi ülészakán kibocsátott.

A Nagy Nemzetgyűlés ezután rátért az első napirendi pont megvitatására.

A jelenlevők lelkes tapsa közepette a szónoki emelvényre Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, a minisztertanács elnöke, hogy beszámolót tartson a varsói szerződésről.

Szünet után Matei Socor képviselő, a Nagy Nemzetgyűlés Külügyi Bizottságának előadója előterjesztette a Külügyi Bizottság társjelentését a varsói értekezleten részt vett államok között 1955 május 14-én megkötött barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés ratifikálására vonatkozó törvénytervezetről.

A Nagy Nemzetgyűlés hatalmas tapsal hagyta jóvá a Külügyi Bizottság társjelentését.

Ezután megkezdődött a vita, melynek során felszóltak: Florian Danalache, a Ploesti tartományi települési választókerület képviselője, Emil Balaci, a Craiova tartományi segereai választókerület képviselője, C. Paraschivescu-Balaceanu, a Ploesti tartományi Rimnicu Sarat-i választókerület képviselője, Victoria Cio-

flinga, a Iasi tartományi coudaesti választókerület képviselője, Vasile Dicu, a Stálin tartományi segereai választókerület képviselője, Bányai László, a Nagyvárad tartományi telegdi választókerület képviselője, Traian Savulescu akadémius, a bukaresti „Ana Ipatescu” választókerület képviselője, Mircea Haupt altábornagy, a Pitesti tartományi petresti választókerület képviselője, Farkas Lujza, az ákosfalvi (Magyar Autonóm Tartomány) választókerület képviselője, Lotar Radaceanu, a Bukarest tartományi lehtiu választókerület képviselője, Muzsik Mihály, a nagybányai választókerület képviselője, dr. C. I. Parhon, a bukaresti „6 Martie” választókerület képviselője.

A délutáni ülésen a következő képviselők szóltak fel: Raluca Ripan akadémius, Kolozsvár tartományi Kolozsvár-Eszak választókerület, Ioan Cîrci Zsombolya (Temesvár tartomány), Marin Vintila Piski választókerület (Hungad tartomány).

Ezután felolvasták a betegség miatt távollevő Radu Cernatescu akadémiusnak, a Iasi tartományi husli választókerület képviselőjének levelét. A továbbiakban felszóltak: Filip Geltz, az Arad tartományi lovrini választókerület képviselője; Al. Ionescu lelkész, a Bukarest városi „December 30” választókerület képviselője; St. S. Nicolau akadémius, a Craiova tartományi Turburea választókerület képviselője; Costache Antoniu, a Bukarest tartományi Turnu Magurele-i választókerület képviselője; Maria Arnautu, a Ploesti tartományi Valeni de Munte választókerület képviselője.

Valamennyi felszóló kijelentette, hogy választóinak egyöntű akaratát juttatja kifejezésre, amikor megszavazza a varsói szerződés ratifikálásáról szóló törvénytervezetet.

Ezután a jelenlevők nagy taps közepette dr. Petru Groza, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke emelkedett szólásra, majd felolvasták a varsói szerződés szövegét és a szerződés ratifikálására vonatkozó törvénytervezetet.

A Nagy Nemzetgyűlés ezután megkezdte a szavazást, melynek végén a Nagy Nemzetgyűlés elnöke kihirdette a szavazás eredményét: a Nagy Nemzetgyűlés egyhangulag megszavazta a varsói szerződés ratifikálására vonatkozó törvényt. A képviselők helyükről felállva viharos tapsal köszöntötték a szerződés ratifikálását.

Rövid szünet után a Nagy Nemzetgyűlés rátért a második napirendi pontra.

Dumitru Petrescu képviselő, pénzügyminiszter, előterjesztette az 1955. évi költségvetési tervezetre vonatkozó beszámolót.

I. Popescu-Pufuri képviselő, a költségvetési bizottság elnöke, felolvasta a Nagy Nemzetgyűlés költségvetési bizottságának társjelentését. Az ülészakán kedden folytatta munkálatait.

TÖRVÉNY

az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság között 1955 május 14-én Varsóban aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés ratifikálásáról

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése elhatározza: Ratifikálja az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság között 1955 május 14-én Varsóban aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést.

Dr. PETRU GROZA,
a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke

AVRAM BUNACIU,
a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára

Bukarest, 1955 május 30.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

Képviselő elvtársak!

A Román Népköztársaság minisztertanácsa ratifikálta a Nagy Nemzetgyűlés elé terjesztett az Albán Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Magyar Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Román Népköztársaság, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Csehszlovák Köztársaság között 1955 május 14-én Varsóban aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést.

A varsói értekezlet az tette szükségessé, hogy a nyugateurópai országok parlamentjeit, figyelmen kívül hagyva népeik akarát és nemzeti érdekeit, ratifikálják a párisi egyezményeket, amelyek a német militarizmus helyreállítását és Nyugat-Németországnak az északatlanti tömbbe való bevonását irányozzák elő. Nyugat-Németország ilyenképpen az USA, Anglia és Franciaország segítségével a háborús veszély európai fő tüzfészke s az USA hatáma alatt álló északatlanti tömb agresszív rendszerének rohamcsapatává válik.

Ugyanakkor a világ más részén is fokozódik az agresszív erők tevékenysége. A Távol-Keleten tovább folynak az USA provokációi a tajváni térségben, a Közel- és Közép-Keleten nyomást gyakorolnak az arab államokra bizonyos katonai tömbök összetételére érdekében. A nyilvánvalóan a békeszerető európai államok ellen irányuló párisi egyezmények életbe lépése olyan tény, amellyel ezek az államok kénytelenek voltak számotvetni.

A román nép, akárcsak a Varsóban képviselt többi nép, nagyon is jól tudja, mit jelent annak a német militarizmusnak az újjászülése, amely már annyi veszteséget és szenvedést okozott az emberiségnek.

A varsói értekezlet éppen az jelemezte, hogy összes résztvevői meglesse felelősségvállalati gondoskodtak arról, hogy megtegyék a békeszerető államok biztonságának biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék népeik békés munkáját és gátat emeljenek Európában az agresszor utjába.

A nyolc európai ország a Varsóban aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződésnek már a bevezető részében újra leszögezte azt a törekvést, hogy európai kollektív biztonsági rendszert hozzanak létre, mégpedig az összes európai államok részvételével, társadalmi és államrendszerekre való tekintet nélkül.

Ennek az összes európai népek által áhított célnak elmozdítására a szerződés előírja, hogy az európai általános kollektív biztonsági rendszer létrehozása esetén, a nyolc európai állam szerződése érvényesül.

A szerződésben kifejezésre jut a résztvevő országok további közösodása és törekvése a német kérdés rendezésére.

A nyugati hatalmak Nyugat-Németország remilitarizálásának és agresszív katonai csoportosulásokba való bevonásának megvalósításával teljességgel semmibe veszik mind az európai népek biztonságának érdekeit, mind pedig a német nép nemzeti érdekeit és egységét, demokratikus államában való egyesítésre vonatkozó elidegeníthetetlen jogát.

A nyolc állam szerződése — ezzel a törekvéssel ellentétben — mindenben megfelel annak a feladatnak, hogy Németországot mielőbb békés és demokratikus alapon egyesítsék.

Ezzel kapcsolatban hangsúlyozni kell azt, amit Otto Grotewohl, a Német Demokratikus Köztársaság minisztertanácsának elnöke a szerződés aláírásakor tett nyilatkozatában mondott, nevezetesen: „A Német Demokratikus Köztársaság kormányából az alapelvből indul ki, hogy az újraegyesített Németországot nem költik az a kötelezettség, melyeket Németország egyik, vagy másik része az egyesítés előtt kötött különböző katonai-politikai szerződések és egyezmények alapján magára vállalni”.

Rendkívül nagy jelentőségű a szerződés 9. szakasza, amely szerint a szerződés nyitva áll más olyan államok előtt is, tekintet nélkül társadalmi és államrendjükrre, amelyek kijelentik, készek arra, hogy részt vegyenek a szerződésben és előmoz-

dítsák a békeszerető államok erőfeszítéseinek egyesítését a béke és a népek biztonságának biztosítása céljából”. A varsói szerződés ebben a tekintetben is alapvetően különbözik a nyugati katonai szövetségektől, amelyek ideológiai, gazdasági és más természetű korlátokkal elszigetelik magukat más országok elől.

A varsói szerződés valóban békés, védelmi jellegű szerződés, amelynek céljai a legmagasabb fokon szolgálják az európai béke és biztonság érdekében. Ez a szerződés nem fenyeget senkit, nem irányul egyetlen idegen hatalom, egyetlen idegen hatalmakból álló csoportosulás ellen sem.

Az európai népek világosan láthatják, hogy a nemzetközi életben megnyilvánuló két irányzatnak megfelelően kétféle típusú szerződések jönnek létre. Egyrészt a varsói szerződés, amelynek célja a béke és a biztonság ügyének szolgálata, másrészt az északatlanti szerződés, amelynek agresszív jellege most Nyugat-Németország bevonásával még jobban fokozódott. Ebből a szempontból igen jellemző, hogy éppen a varsói értekezlet napjaiban az északatlanti blokk tanácsa ülészakot tartott Párisban. Az északatlanti blokk tanácsának minden ülészaka egy-egy újabb lépés a háború előkészítésének útján. Az utolsó ülészakon elhatározták, hogy háború esetén használni fogják az atombombát. Az utolsó ülészakon pedig szentesítették a német militarizmus feltámasztására vonatkozó határozatot. Nem világos-e, — ha csak erre a két tényre szorítkozunk is — hogy az északatlanti blokk agresszív csoportosulás?

A varsói értekezlet ismét ki-tűnt a szocialista tábor országainak kötelezősége, e tábor népeinek megbízhatatlan testvéri barátságára. Az értekezlet munkálatai folyamán teljesen egységes vélemény nyilvánult meg az értekezlet résztvevői részéről a szerződés megkötésének szükségességéről és a szerződés alapelveit illetően. Ez a teljes nézetazonosság hiven tükrözi a szocialista tábor államai között kialakult új kapcsolatokat, amelyeknek nincsen párjuk a történelemben és amelyek a célok és

érdekek közösségén, a jogegyenlőség, az állami szuverenitás és a belügyekbe való be nem avatkozás elvén alapulnak.

A varsói szerződés olyan államok között jött létre, amelyek ösztönelt akarják segíteni egymást. Ez a szerződés a szabad, egyenlő népek testvéri barátságának magasabb eszméjét testesíti meg.

A varsói szerződést aláíró államok minden közös intézkedésével életbevigó nemzeti érdekeiket.

Eppen alapvető nemzeti érdekeik és a történelmi tapasztalat kényszerít a varsói értekezleten résztvevő államok mindegyikét arra, hogy részt vállaljon az európai agresszív elhatárolás irányuló intézkedésekből. De vajon ki állíthatná azt és milyen alapon, hogy például Franciaországnak, Belgiumnak, vagy Luxemburgnak nemzeti érdekei diktálják a párisi egyezményekben való részvételt, amikor a történelem minden tapasztalata azt mutatja, hogy a német militarizmus helyreállítása elsősorban éppen ezeket az országokat veszélyezteti. Nem a nemzeti érdekek, hanem az Egyesült Államok diktálja a nyugati tömbökben és katonai szövetségekben hozott határozatokat, minden egyes újabb határozat pedig a nyugateurópai országok gazdasági, politikai és katonai téren való függőségének fokozását jelenti az USA-val szemben.

Egyáltalán nem titok, hogy a határozatok „egyetemesítése” elérésére az amerikai kormányzó körök attól sem riadnak vissza, hogy a legdurvább és legrutálisabb nyomást fejtik ki szövetségeseikre és hogy fejték ki őket. Így fest a valóságban az a sokat hangzott „nyugati szolidaritás”, amelyet az amerikai hivatalos személyiségek oly farsadhatatlannal, az államok közötti kapcsolatokat mintaképűl tüntetnek fel.

Ezzel szemben a varsói értekezlet határozatai bebizonyították a szocialista tábor erejét, összeforlottságát és szilárd egységét, e tábor országai között létrejött egyszerű kapcsolatokat óriási magasabbrendűségét.

(Folytatás a 4-ik oldalon).

-858
008-009

AZ ÉLET TAVASZA — A GYERMEK

Drága gyermekek!

Ti tudjátok, hogy nagy a világ és sok ország van a föld kerekén. Vannak boldog országok, ahol örömmel élnek, és vannak olyanok, ahol a szenvedéstől elfojtanak a kicsinyek, mint a forró napfényben elszáradt virágok. Ott boldogok a gyermekek, ahol a dolgos szülők, munkások, parasztok, értelmiségiek intézik az ország ügyeit, ahol Lenin és Sztálin nagy pártja, a kommunista párt tanítja, vezeti, irányítja a népet.

Ott azonban, ahol gazdag lőkecsék, gyárosok, földbirtokosok kezében van a hatalom, ott a munkások gyermekeinek nem jut iskola, elegendő enni, aludni, játszani, ruhát, mert jegyzeteket költik a pénzt, a dolgos szülők verejtékes munkájából saját hasznát. Ott a háború ellen tiltakozó apákat, börtönbe zárdák és az édesanyjuk elvelejtik a mosolyt.

Ti szabad országunk boldog gyermekei, akik nemcsak ezen a szép júniusi napon, hanem az év minden napján élveztétek pártunk és kormányunk szerető gondoskodását, gondolatok szeretettel a messze földön, más országban élő kis társaitokra: a fehér, fekete, sárga és barnabőrű gyermekekre. Gondoljatok azokra a békeharcos apákra és anyákra is, akik a ti boldogságotok felett is örököznek, amikor harcolnak és tiltakoznak a háború ellen.

Örüljétek a boldog gyermekkorra és igyekezzetek tanulással, jó pionír munkával a munkásosztály nagy ügyéhez méltó igaz emberré, a szocializmus értékes építőjévé növekedni. Szeretettel üdvözlünk benneteket — ti vagytok az ország virága, reménye.

Napfény, boldogság...

A kis Palici csemete ügyet sem vet a mellette fekvő két kis szökecskére. Ott még nem érdeklik a játszótársak. Az előtte felfüggesztett tarka-barka csörgőbe is csak néha-néha sújt kicsiny ökélével. Csak annyit tud, hogy amikor az a fehér ruhás néni fejére nyújtja kezét, azt meg kell fogni s azután jön a torma. Először felfüggesztés, aztán kirugja magát s mint a cövek áll a kis vitéz. De nem sokáig, mert a két kis lábacska hamar összerogyon még. Aztán hasrafele szök, két kis kezét melle alá teszi s akkor a néni kusznit tanítja a babát. E rövid kis torna után jól esik a pihenés. Egy pillanatra még az állandóan kalimpáló kis kezék megmozdulnak. Hiába, farszót ez a reggeli torna, de csinálni kell, mert mit szól Hencz Gyurika itt mellette, még kineveti.

Igaz, ő még nem áll oly gyorsan a lábára, a fejét is könnyen leejti, nem beszélve a kis Ardelean Jósikáról, aki csak úgy tornáskodik, hogy ide-oda forgatja a kis kezecskéjét emelk a fölé.

A reggeli torna után egyedül maradnak a babák. Nyugodtan nézelődnek körül. Hol kezecskéjükkel, hol az előtűk ösöngő színes csörgőgombokkal bibelődnek. Ilyenkor az övék az egész birodalom, a nagyok alszanak.

Igy telik el egy-néhány óra, míg az ablakon keresztül beszürod nap-sugarak s a friss levegő elő nem csúszik az álomtündér. Igaz, nem igen kell aludni, mindegyik pontosan megjelenik. Ilyenkor belopkodik a nagybabához, levonja a fátyalt arcukról s a kicsinyekhez viszi át. Addig-addig takargatja, simogatja őket, míg a fekete, vagy barna szempillák le-lecsúsznak. Miután pedig az álomtündér továbbment, Gábor Erzsébet nővér kiene-

li a kis rácsos nappali ágyból a kis Jósikát, tisztába teszi és átvizsgálja a hálószerkezetét. Azután a Palici babát és a többieket. Ringatni sem kell őket s máris alusznak, mint a tej, a tiszta kis kosárban, a jó meleg takaró alatt.

A másik szobában azonban mozgólódás támad. Egymásután nyitják ki szemcskéjüket a „nagyok”. Hirtelen nem is tudják, hol vannak.

kei a TEBA-gyár bölcsődéjében. Nevelők szüntelenül arra töreksenek, hogy minél jobb módszerekkel neveljék a kicsinyeket. Ezelőtt két évvel a pár hónaposokkal még nem foglalkoztak; csak tisztába tették őket és felügyelték rájuk. Azóta megváltozott a helyzet. Csak addig tartják a puha fekvőhelyen őket, míg alszanak, aztán kiteszik a járókába, ahol forgolódhatnak. Minden reggel tornáztatják őket.

A kicsiket öt percig, a nagyobbakat 10–15-ig. Így edződnék, erősödnek. Az ablakon beáramló friss levegőtől távol a tüdő, a vitamindús étellektől fejlődik a szervezet. S mi kell ennél több a kicsinyeknek. A babák, csörgők, kockák világában boldogan élnek, fejlődnek és okosodnak.

nyújtózkodnak, forgolódnak, a frissebbek — amelyik tud — már ott topog a rács mellett. Arcoskájuk olyan, mint a nyíló piros rózsák.

Pleumert Zsuzsanna kisegítő nővér már el is készítette az uzsonnát, a dzemeszeket. Ezután a hálószerkezet egyenként átvizsgálja őket a játszóterembe. Rendbehozza őket, selymes hajukat lesimítja. S az, aki az ebédőlaszthalhoz kerül, már tudja is, hogy mi következik. Mint a kis madarak, tartják szájakcsukájukat a finom uzsonnáért.

Mikor aztán teli a haskó, jön a játék: a félszemű cica, a fellábu mackó, vagy a megtépázott kutya. Ezek mind a gyerekek barátai. Nem haragszanak meg, ha megcsontkítják vagy megtépázzák őket. De nemcsak játékkal, alvással töltik idejüket a csöppsegek, hanem járni, ülni tanulnak, vagy pedig azt tanultatják, hogyan kell a járókában felállni. Lassan meg tudják különböztetni a cicát a kutyától, vagy a mackótól. Így élnek ők, a dolgozók gyerme-

Amott az udvaron, mint a határban a buzavirág szirmjai, messziről kéklenek a buzavirágok kőtenyek. Fiúk, lányok játszadoznak, szavalnak s énekelnek, mint a kismadarak. Hangjuk messzire száll. Befurakodik az ajtórekesek, belsüldnek a gépek zakatolásán. Két ilyen kis csöcsörgő madárért dolgozik Simand Maria is a csévézőben. A két buzavirágok kőtenyek legényke talán éppen ott szaladgál lent a többiek között, fehér lepkek után, vagy várat épít.

Igaz, nem sokáig játszadoznak a megszokott udvaron. Néhány nap múlva Meneses egy hegycsúcsra világot laknak majd. A nagy autó már el is vitte az ágyacskákat, az asztalkákat, a játékokat és ki tudja még, mi mindent. Mire megérkeznek a legújabb nyaralók, lesz ott minden, amit csak szem-száj kíván. Egy hónapig nem látják anyukát, apukát. Hazatérés után azonban majd mindent elmesélnek...

C. Bene Eva

Kicsinyeinkről

A Szovjetunióban és a népi demokrátiás országokban különös gondot fordít az állam a gyermekek nevelésére. Számtalan intézkedést fogantatnak, amelyek az új nemzedék életét már gyermekkorban helyes irányba tereli.

A szovjet gyermekek tervekkel gazdag életet tölthet fel az a néhány száz, amelyet Ljuda Dobrolovszkaja dobószízi iskolás leánya mondott, amikor azt kérdezték tőle, mi akar lenni, ha megnő.

— Ha nagy leszek, fel akarom melegeníteni az Eszaki Jegestengert, hogy partjain almák virágozzanak s gazdag termést hozó gabonát ríngasson a szél.

Városunkban számos kisebb-nagyobb esemény előzte meg a gyermeknapot. Vasárnap kilencven gyermek indult a kerékpár- és roller-versenyen. Nagy volt az izgalom, már jóval május 29. előtt egyebet sem lehetett látni, mint tréningező leánykákat és fiúkat, amint száguldanak az utcákon.

Vasárnap reggel a verseny résztvevői idejekorán megjelentek. Nagy volt a sűrűség-forgás. Mindenki első akart lenni. A meghatározott időben elhangzott a rajt! Szülők és érdeklődők egyforma izgalommal figyelték, ki lesz az első. Már a versenyzők jó néhány percé elindultak, amikor egy körülbelül kilencéves, pirosszalagos, szőke leánya krokodilkönyveket hullatva igyekszik utolérni a többieket. Elkésett, mert az édesanyja biztos nem költötte fel idejében. De sebj, igaz, nem lett az első, de beérte a többieket.

A verseny szép eredménnyel végződött. Számos fiúcska és leányka kapott diplomát és játékokat. Így például az 6–7 éves Baba Gheorghe, Cuci Sinziana, Berger Róbert, Faragó Anna, Braun Gábor és még sokan mások.

A színház hatalmas függőnye felgördül. A nézők előtt most nem a színház ismert színészei, sem pedig valamelyik üzem kultúracsoprtjának tagjai, hanem alig négy-öt éves gyermekek, az aradi óvodák növendékei jelennek meg.

A konferálók egymásután mondják be: 1. számú óvoda, 2. számú, 14., 27., „Vöröslab”-üzem óvodája, stb., román, magyar és német nyelven adnak elő mesejátékokat. Szinte kerül a „Csipkerózsika”, aztán pedig a „Hófehérke és a hét törpe” mesejátékját.

Nagyon megkapóak voltak a különböző szovjet és orosz táncok, valamint a nemzeti táncok. Román, magyar és német táncosok nemzeti viseletben járták a horát, a magyar és a német népi táncokat. Nagyon tetszett a közönségnek a „Baba és az ólomkatona” című tánc. A színpadon hatalmas babadobozok álltak s benne a kis előadók, akiket, miután eljártak táncukat, a színpadon megjelenő piros mündéres katonák kérésre táncra.

A gyermekek előadása nagy siker mellett zárult.

Gondterhes gyermekkor

Csodálatos szépségű tájakkal gazdag országa a világnak Olaszország. Azurkék ege alatt festői városok ejtik csodálkozásra az arra járókat. De e szépséges országban szegények a lakosok, szomorúak a dolgozók gyermekei. Nyomor, inség dúlja a falvakat, városokat, éhes, rongyos gyermekek ödöngének a költői szépségű Nápoly, Firenze, Verona, Velence utcáin.

Nápolyban egy külvárosi síkator dűlődző viskójában lakik a kis Fernando. Szülei már hosszú hónapok óta munkanélküliek. Edesanyja hig leveles és kevés polentán (puliszka) kívül alig tud más ételt tenni fiacskája elé. De eddig a szűk otthoni ételt valahogy pótolta az iskolában kapott pohárka tej. Mert a szegény munkanélküliek kistgyermekai — a külvárosi iskolákban minden nap egy pohár tejet kaptak uzsonnára. Ha kevés is volt, de azért rövid ideig csak elhallgattatta a kis Fernando és társai korgó gyomrát.

Egy nap azonban a gyermekek hiába várták a tejet. Már régen elmúlt tíz óra és a tej még mindig nem érkezett. Mi történt? — kérdezték egymástól. A tanító hallgat, szomorúan csak ennyit mondott: „Ne várjátok gyermekek a tejet, mert az iskolák most már nem kapnak pénzesegélyt”. A gyermekek egy darabig azt hitték, hogy tévedés történt, de amikor egy-két nap, egy hét is eltelt, nagyon elkeseredtek. Otthon tudták meg, hogy a 950 nápolyi külvárosi gyermek tejeskéjére szánt összeget a városi tanács elkaszította.

1950 őszén, mindössze öt évvel a második világháború befejezése után addig ismeretlen tárgyát íktatták be az amerikai iskolák tanrendjébe. Arra tanították a gyermekeket, hogyan kell behunyt szemmel a pad alá bujni, arukat a falhoz szorítva mozdulatlanul állni, vagy a földön fekiúdni.

Az osztályban elsősorban azok a tanulók részesültek jutalomban, akik betartják az utasításokat. A new-yorki iskolákban a legfélelmetesebb büntetés, amikor a tanító a fegyverrel meztelen, vagy a lelkéjét nem tudó tanuló az ablak mellé ülteti. Előzőleg már alaposan megmagyarázták, hogy atombomba támadás esetén milyen veszélyes ez a hely. A tornáórákon a kedvelt tornagyakorlatok és játékok helyett tűzvédelmi és

„háborúsi” gyakorlatokat végeznek.

Igy nem is lehet csodálkozni azon, hogy a „légtánc” kiképzésben részesült gyermekek állandó háborús rémületben élnek. Egy new-yorki iskolában a tanítónő megkérdezte a II. osztályos tanulóktól, hogy mitől félnek a legjobban. A gyermekek háromnegyedrészét ezt felelte: „a bombától”. Hogy is tudnának egy percig is megszabadulni a félelemtől, amikor a moziban látnak filmet, ken, a televíziós adásokban, az annyira elterjedt „Comic” című gyermeklapban csakis gyilkolást, bombázást, veredést látnak és olvasnak. Az sem véletlen, hogy a 7–12 éves koru gyermekek nyugtalanul, nyöszörgve alszanak.

A szülők ezrei kétségbeesve keresnek megoldást arra, hogy gyermekeik ne tekintsek a háborút elkerülhetetlennek, a gyűlöletet természetesen, a gyilkosságot játéknak. Az anyák, tanítók és az idegbeteg gyermekek vádló kifáltása eljutott a világ valamennyi békeeszerető emberéhez és ezek elítélik a háborús uszítókat, akik elrabolják a gyermekek boldog gyermekkorát.

Reménykedve indult el Karacsiba, hazája fővárosába Munda, a 12 éves pakisztáni kislány. Felnőttnek és igen boldognak érezte magát, hiszen már saját maga keresi meg kenyerét.

De nem tudta akkor még a kis Munda, hogy milyen élet vár rá Mister Tode Mabi gyárában. Alig telt el egy év, s a kis Munda korán, növevben lemaradt, szomorutekintetű gyermekemberré lett. A sok munka mellett még boldog lehetett, amikor a gazdája a napi bosszúságukat máson és nem rajta, töltötték ki.

Hosszu órákig, hajnalról éjjelig dolgozik oly gépiesen, hogy keze a munka után is a megszokott mozdulatokat ismétli. A megerőltető munka közben testéről állandóan veríték patakzik.

Esfeléd olyan fáradtság és álomság, lepi meg, hogy gyakran elalszik a munkahelyén. S ilyenkor örülhet, ha a felelőrszést a mestere egy-két rugásával wssa meg.

Egy-egy nehéz nap után, mielőtt elvonulna az álm, vágyakozóan gondolt Munda arra a boldog időre, amikor még „tíz szabad gyermek fülkösött, játszadozott odanaza.

Az amerikai monopóliumok mind nagyobb nyomorba döntik Latin-Amerika népet. A képen látható gyermekcsoport Mexikó egyik falujának nyomorát tükrözi.

A vaddisznó füle meg a farka

Írta: ROZSA ALIZ

— Azt ajánlom, állj odébb — mondta a szolga —, mert gazdám azt is parancsolta, ha követelőzni mersz, engedjem rád a verebék.

Összeszedte tehát Jankó a vaddisznó fület meg a farkát s kis battujába kötötte, azután utnak indult a legközelebbi falu felé. Szerencsével járt. Munkát kapott az erdőkerülőnél. Lesse az akalmat, mikor számoltatna le Ebházi gróffal.

Volt az erdőkerülőnek egy fiatal neveklánya, Erzsike, aki vigasztalta Jankót, ha az nagyon nekibushott. Egy nap azt mondta a lány: „Gyuri bátyám munkát kapott az uraságnál. Mától kezdve ő a parádés-kisasszony. Azt üzeni, szívesen segít neked. Számíthatsz rá. Azt tudom, hogy Ebházi, Kényeske bárókisasszonynak udvarol. El akarja venni feleségül!”

— No, akkor minden jól van — örvendezett Jankó. — Az ember egyedül semmit sem ér. De ha társai vannak, akik segítik, még a hegyeket is el tudja mozdtítani a helyéből.

Másnap este Jankó, Erzsike és Gyurka kocsis találkoztak az erdőszélen. Tervezték, hogyan büntessék meg Ebházi gróft. Meg is találták a módját.

Esté Kényeske kisasszony születése.

napját ünnepelték. Fényes vendégsereg gyűlt egybe. A bárókisasszony, hogy barátait bosszantsa, előtűk nyitotta fel az ajándékosmagoakat s olvasta az időzők leveleket.

Volt ott minden, ami szép meg drága. Aranyfoglatu tűk, zenélőóra, sör-neveto porcellánbaba, drágaköves gyűrű, tarka papagály, de ki tudná elsorolni mi minden ajándékot hordtak össze az udvarlók Kényeskének, hogy kedvébe járjanak. Mindent azért, mert az apja a környék leggazdagabb embere volt, s tőle függött, ki kapjon hivatali, földet, s ki pusztuljon éhen.

A vendég kisasszonyok sárgultak az irigységtől a sok drága ajándék láttán, Kényeske meg egyre jobban kényeskedett.

— Borzasztó, hogy mennyire szeretnek. Ez olyan farszót.

Akkor hozta Gyurka kocsis Ebházi gróf ajándékát. Letette a dobozt Kényeske elé, átlátta a levelet, de nem mozdult, csak állt tovább.

— Miért nem mégy már? — huzta fel Kényeske az orrát. — Olyan istálló szag van.

— Azt mondta a gazdám, várjam meg a választ, hogy tetszik az ajándék a bárókisasszonynak. O maga nem jöhet, mert hascsikarása van.

Azt persze nem mondta el Gyurka kocsis, hogy gazdájának azért van csikarása, mert ő az orvosságát, amit a jóvaknak rendelt az állatorvos, mind az unagás borába keverte. Kényeske kinyitotta a levelet, kivette a papírt, hangosan, büszkén olvasta:

„Ez a szerény ajándék, olyan mint orád, és méltó hozzád. Örök hódolattal, Ebházi Kázmér”.

A vendégsereg kíváncsian jött közelebb, hogy jobban láthassák mi van a dobozban.

Kényeske kibontotta a kék selyem-szalagot, levette a doboz fedelét, aztán kimeredő szemmel nézte, csak nézte mi van a dobozban. Hangosan sikoltott.

Ott feküdt a vaddisznó már büdösödni kezdő szőrös füle, meg a farka. Jankó ugyanis Gyurkával együtt furfangos lervük szerint ezt tették a virág meg a gyümölcs helyébe.

A vendég kisasszonyok olyan hangos kárörvendő hahotázásba, viharzásba kezdtek, hogy majd összedült a palota. Kényeske elájult. Hideg vizet kellett felcsofolni. Apja meg Nagymarku Bendeguz szörnyű haragra gyulladt, s két fiával tüstént indult Ebházihoz, hogy a szörnyű sértést megtorolja.

A földesúr azt hitte, hogy vendégségbe jönnek hozzá, s nagy vigan ment eléjük. Azok meg harman nekiesek, s alaposan eltángáltak. Közben csak ezt mondogatták.

— Nesze neked a vaddisznó fület. Ez meg a farkaért.

Ebházi nyögve feküdt a földön, orráver is eleredt. Minden tagja sajgott.

Akkor odament hozzá Jankó, s szép csendesen azt kérdezte:

— No, hát ideadja a fél vaddisznó uraságod?

— Oh kedves, drágalátos fiam, adom, hát már hogyne adnám. Miért nem így kezdted? En ostoba. Szegény fiótlanság hitlelek. Honnan is tudhattam volna, hogy csak annak látszot s rokonod az én drága barátom, Nagymarku Bendeguz.

— Rokona az ördögnek, nekem aztán nem — mondta Jankó nagy önrézesen.

Ebházi erre azt hitte, hogy valami igen nagy ur áll előtte, aki még Nagymarkuval sem akarja tartani a

rokonságot. Nagy nehezen feltápászkodott s alázatosan hajlongva kért bocsánatot, majd lakomára hívta Jankót a palotájába.

Evv, ivott a legény, s amikor jóllakott, szedelőzködni kezdett. Akkor Ebházi arra kérte, fogadjon el tőle ajándékképpen egy hintót, meg ké-szép lovat, s azzal menjen haza. A kocsióban zsákbaavarrva ott van a „fi-zettség”.

— Kéz-kezet mos, — mondta mosolygva. — Főméltségod is tehet meg nekem szívessegeket.

Jankó azt hitte, hogy Ebházi megbolondult a veréstől, de mivel Gyurka kocsis integetett neki, hogy mindent hagyjon rá, csak annyit mondt:

— A biz' a meglehell!

Felült a hintóra s elhajtatott.

— Most pedig haits gyorsan Erzsikehez — mondta Gyurkának.

A jó lovak repültek, mint a szél. S egy-kettőre megérkeztek az erdőszékhöz. Jankó az erdőszél feleseitől kérte Erzsikét: Aztán könnyek között elbucsuhtak Gyurkától és elindultak haza a szegény özvegyasszonyhoz, Jankó anyjához.

Az özvegyasszony házában volt nagy öröm, amikor megérkeztek a fiatalok. A zsákba beavarrva egy fél disznót találtak, a disznó gyomrába varrva meg száz aranyat.

— Bolond volt az a gróf — mondta Jankó, — de hát ez már az ő baja.

Eztén elmondotta édesanyjának, hogy jó hasznát vette a három tanácsnak és legfőképpen a baráti segítségnek.

Mondiam tovább? Jankó feleségül vette Erzsikét. Nagy lakást ültek, a falu szegényeit egy hétre jóllakatták s talán még ma is élnek, ha meg nem hallak.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

(Folytatás az 1. oldalról)

A szuverén egyenlőség és a kölcsönös érdekek tiszteletben tartásának elve a nagy és kis államok közötti kapcsolatokban — amit a nagy Szovjetunió nemzetközi sikonjaitól kezdve a közép- és kelet-európai államok közötti kapcsolatokig — a szocialista tábor államai közötti nemzetközi kapcsolatok alapelveit alkotja.

Az Európában létrejött új helyzet megköveteli, hogy a szocialista tábor országai megújítsák egybehangolt politikai és gazdasági politikáját, hogy újabb intézkedéseket tegyenek védelmi és gazdasági megerősítésére, határait sérthetlenségének biztosítására.

Ez jut kifejezésre a sokoldalú testvéri együttműködési kapcsolatok szorosabbra fűzésében, a szerződő felek bármelyike elleni fegyveres támadás esetén a közös védelem céljából a szerződés előírása szerint hozandó intézkedések összehangolásában, a közös parancsnokság megalkotásában és az aláíró államok védelmi képességének megerősítésére szolgáló más szükséges intézkedésekben.

A szerződés alkalmazásával kapcsolatban felvetődő kérdések megválaszolására egy politikai tanácskozó bizottságot létesítünk, amelyben minden aláíró állam egy-egy megnevezett képviselőt küld be.

A szerződés előírásaihoz az országok közötti közös parancsnokságának megteremtését, amelyeket a szerződésben résztvevő államok a köztársasági elnökök vagy miniszterelnökök által megnevezett képviselők vezényelnek alá rendelve.

A varsói értekezlet résztvevőinek közös határozata értelmében az egyesített fegyveres erők főparancsnokai tisztviselői Konyevet, a Szovjetunió marsallját nevezték ki. Konyev marsall jól ismeri a román népet és más népeket is, amelyek emlékeznek a hitlerizmus elleni harcban betöltött fontos szerepére. (Taps).

A varsói szerződés a nagy kínai népet erőteljesen támogatja a háború elhárítása, a népek békéjének és biztonságának megvédése szempontjából. Feltétlenül meg kell állapítani, hogy az „erőpolitika” a szocialista tábor országaival folytatott kapcsolatokban hatástalan volt és az is marad.

Mint látjuk, a varsói szerződésnek rendkívül jelentősége van a háború elhárítása, a népek békéjének és biztonságának megvédése szempontjából. Feltétlenül meg kell állapítani, hogy az „erőpolitika” a szocialista tábor országaival folytatott kapcsolatokban hatástalan volt és az is marad.

A varsói szerződés teljes egészében egyezik az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának céljaival és elveivel. Mint ismeretes, az Alapokmány I. szakasza 10. cikkében kimondja: „Fenn kell tartani a nemzetközi békét és biztonságot és ev. jól hathatós együttes intézkedéseket kell tenni a békét fenyegető cselekmények megelőzésére és megszüntetésére s támadó cselekményeknek, vagy a béke más módon történő megbontásának megelőzésére, valamint békés eszközökkel az igazságosság és a nemzetközi jog elvének megfelelő módon kell kiegyenlíteni, vagy rendezni olyan nemzetközi vitákat, amelyek a béke megőrzésére vezetnek.”

A szerződésben előírt intézkedések a résztvevő államok egyike, vagy több részéről állam elleni támadás esetén, összhangban állnak az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának 51. szakaszával. Ezek az intézkedések érvényüket veszítik, mielőtt a Biztonsági Tanács megteszi a szükséges lépéseket a béke helyreállítására és megőrzésére.

A román kormány, amikor aláírta a varsói szerződést, újra kifejezésre

juttatta elhatározását, hogy az őszinte együttműködés szellemében készen áll részt venni mindazokban a nemzetközi akciókban, amelyek célja a világéke és a nemzetközi biztonság megővése s minden erejét felhívja, hogy az ENSZ Alapokmány szigorú tiszteletben tartásával létrejött szervezetet a cél megvalósításának hatékony eszközévé válják.

A román küldöttség a tárgyalások során kidomborította a román kormányt, hogy a háború, a békés egymás mellett élés elve alapján jószomszédosági kapcsolatokat teremten minden országgal, függetlenül politikai rendszerüktől s minden szükséges és tőle felhívó lépést megtegyen azért, hogy elhárítsa a más államokkal fennálló kapcsolatok megújítására terén ma még észlelt akadályokat. (Hatalmas taps).

A Román Népköztársaság a fegyverzet lényeges, általános csökkentésének és az atomfegyver eltiltásának következtetését harcolta és ma is az. A román népek és kormányának a törekvése, az értekezleten részt vett többi nép és kormány ilyen irányú törekvéseivel egyetemben, kifejezésre juttat a varsói szerződés szövegében. A szerződés hangsúlyozza, hogy a szerződő felek erőfeszítéseket fognak tenni azzal a céllal, hogy egyetértésben más államokkal, amelyek együttműködést hajlandók kifejezni ebben az irányban, hatékony intézkedéseket foganatosítsanak a fegyverzet általános csökkentésére, az atom-, hidrogén- és más tömegpusztító fegyverek eltiltására.

A román nép és kormánya úgy véli, hogy a leszerelés kérdésében elhangzott újabb szovjet javaslatok komoly megvizsgálása minden állam részéről és természetesen elsősorban a nagyhatalmak részéről, jelenleg a legfontosabb eszközök annak, hogy pozitív eredmények jöjjenek létre azon az úton, amelynek célja az emberiség megmentése egy újabb pusztító háborútól, továbbá az államok közötti feszültség enyhítése, a népek megszabadítása a fegyverkezési hajszától, a népek biztonságának, a felszabaduló erőforrásokat a népek jólétének növelésére fordítására.

Képviselő elvtársak!

A nyolc európai állam szerződésében foglalt előírások alapos ismerete lehetővé teszi Önöknek, hogy teljes egészében felismerjék, milyen óriási jelentősége van ennek a szerződésnek a román nép, a Román Népköztársaság számára.

Teljesen nyilvánvaló, hogy népünk történelmének során még sohasem tapasztalhatott biztonságának, békés munkájának, állami függetlenségének és szuverenitásának olyan biztos és hatalmas garanciáját, amely imperialista intervenció és agresszió ellen, mint ma. (Hosszas taps).

Még világosabban kitérünk ez, ha visszaemlékezünk arra, hogy az imperialista hatalmak egyszerűen vásárolták meg a burzsoázia és a burzsoázia főképviselői, hogy az ország bármikor ki volt téve az imperialista nyomásának és támadásának. Az imperialista hatalmakkal kötött szövetségi szerződések nem jelentettek egyebet Románia számára, mint egyszerű eszköz arra, hogy a hatalmak még jobban leigázzák az országot, agyutóllelétet szerezzenek országunkból agresszív célkitűzéseik megvalósítására, kezükbe kaparintsk az ország természeti kincsét, szert tegyenek a romániai munkások és parasztok, olcsó munkaerőjére.

Igen jellemző a burzsoáz-földesur Románia és a nyugati nagyhatalmak közötti kapcsolatokra, hogy nyomban az első világháború befejezése után Anglia, Franciaország és az USA — az úgynevezett szövetséges országok — kapitalistái hatalmas arányokban tették rá kezüket Románia kincseire. Hoover, az Egyesült Államok képviselője, kihasználva az ország akkori nehéz helyzetét és különösen a Romániában pusztító éhínséget, az élelmiszer szállítást teljes beszüntetésével fenyegette meg az országot, ha Románia nem adja el az

Egyesült Államoknak kölcsönkölcsöt és nem ismeri el az USA elsőbbségi jogát Románia követeléseire és hitelesre vonatkozólag. Természetesen az ország élén álló burzsoáz-földesur kormányok nem várták be a parancs megismétlését és egy-kettőre jogot biztosítottak az amerikai követeknek fontos közlekedéseikre és sok más, az országra nézve hátrányos koncessziót adtak neki.

Igy festettek a gyakorlatban Románia régi szövetségei és szerződésai. Nem nehéz ráismerni arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok ma ugyanolyan fogásokat alkalmaz az északatlanti tömbhöz tartozó nyugateurópai „szövetségeivel” való kapcsolatában, mint amilyen módszereket és fogásokat alkalmazott egykor Romániával való kapcsolatában.

A román nép számára ezek az idők soha többé nem fognak visszatérni. (Hosszas taps).

Népünk épülő új életét, biztonságát és nemzeti függetlenségét ma a népi hatalom védelmezi és az Elba és a Kínai-tenger közötti földterületen élő 900 millió ember mérhetetlen ereje, élén a két világhatalommal, a Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal, eltökélten arra, hogy veszély esetén minden erejükkel testvérösen segítsék egymást. (Hosszas taps).

A román nép azért fogadta oly élénk helyesléssel és mélyes bizalommal a Varsóban aláírt szerződést, mert békéjének és biztonságának zálogát, békét alkotó munkája, a jobb győzelmeinek biztosítékát látja benne.

Teljesítéssel meg lehetünk győződve róla, hogy béke- és szabadság-szerető népünk, nemzeti és nemzetközi felelősségének tudatában, becsülettel fogja teljesíteni kötelezettségeit és hogy azt az aláírást, amely az 8. évében került oda a varsói szerződésre, hűs munkáját fogja megerősíteni, a haza fejlesztéséért és felvirágoztatásáért, védelmi képességének megerősítéséért, a béke és a nemzetközi együttműködés diadaláért. (Hosszas taps).

A népi demokratikus állam ereje a tömegek öntudatában rejlik, abban, hogy a tömegek ismerik és maguk politikájának vallják a párt és a kormány bel- és külpolitikáját. Ez azt a feladatot rója rá, hogy a tömegeket kell védenünk politikai és ideológiai szempontból, alaposan tájékoztatunk kell őket a párt és a kormány bel- és külpolitikájáról, fokozni kell nevelésüket a hazafiság és a nemzetköziség szellemében, az ellenséggel szemben tanúsítandó éberség és szilárdság szellemében.

Állandó gondoskodást kell tanúsítanunk a varsói szerződés erőinek — dolgozó népünk vívmányainak és köztársaságunk állami érdekeinek megvédésére — iránt. (Taps).

Tovább kell fejlesztenünk gazdaságunkat, elsősorban nehéziparunkat, hazánk erejének alapját, harcolnunk kell az ötvenes évek sikeres teljesítéséért, a mezőgazdaság felkutatásáért, a gazdag természetért.

A tudományos kutatások további fejlesztése, a fejlett munkamódszereknek, a tudomány és a technika legújabb vívmányainak alkalmazása a termelésben — ami a miénk fejlődésnek és a termelési verseny gyorsított fokozásának alapja — ma döntő fontosságú feladatunk a haza megerősítéséért és a nép életszínvonalának emeléséért vivő harcban.

Képviselő elvtársak!

A varsói értekezleten hozott határozatok hatása a nemzetközi események kibontakozására annál erősebb, mivel a nemzetközi élet jelenlegi szakaszában több nagyjelentőségű szovjet kezdeményezés vonja magára a közfigyelmet s ezek erőteljes áramlatot teremtenek a feszültség enyhítése és a vitás kérdések tárgyalások útján való rendezése mellett.

A nemzetközi közvélemény a béke és a nemzetközi enyhülés ügyéhez való igen nagyjelentős hozzájárulásnak tekintti a Szovjetunió új javaslatát a fegyverzet csökkentéséről.

Edetben a tárgyalások megnehezítésére törekvésnek az úgynevezett területi problémák felvetésével.

A japán képviselőháza számos tagja hangsúlyozta, hogy a tárgyalások folyamán érvényesülnie kell a békés együttélés öt alapelveinek.

Egyes képviselők az Egyesült Államok és a Japán között megkötött „biztonsági szerződés” felmondását követelték.

Határozata miniszterelnök az interpellációra válaszulva kijelentette, hogy „Japán független magatartást fog tanúsítani a londoni tárgyalásokon”.

nek, az atomfegyver betiltásának és az új háborús veszély elhárításának érdekében. A földgolyó minden béke-szerető embere teljes mértékben egyetért ezzel a javaslatokkal, amelyek megfelelnek a népek lételemének.

Az osztrák kérdés megoldása, a Szovjetunió kezdeményezése, két-egyetlenül újabb, nagyjelentőségű sikere a béke és a nemzetközi enyhülés politikájának. Az osztrák állam-szerződés aláírása május 15-én a négy nagyhatalom által, Ausztria teljes szuverenitásának elismerése, egyike az utóbbi idők legjelentősebb nemzetközi eseményeinek. Az Osztrák Köztársaság semleges állam lesz, amely nem vesz részt semmilyen blokkban és nem engedi meg, hogy területén idegen katonai támaszpontokat létesítsenek.

Az osztrák példa is bizonyítja, mennyire hamis és irányzatlan a nyugati agresszív köröknek az a tézise, amely szerint a nyugateurópai államok számára egyetlen külpolitikai irányzat létezik, mégpedig az északatlanti agresszív tömbhöz való csatlakozás. Az osztrák példa megmutatja, hogy az új európai körülmények között ezek az államok elkerülhetik politikai, gazdasági és katonai leigáztatást az Egyesült Államok által, hogy képesek függetlenül fejlődni és megvédeni biztonságukat éppen azáltal, hogy nem vesznek részt az amerikai imperialisták által kezdeményezett agresszív tömbökben. Az osztrák példa éppen ezért — mint ahogyan az amerikai sajtó nevezi — „ellenállhatatlan vonzóerő”.

gyakorlat mind több nyugateurópai államra, s ez mélyes nyugtalanságot vált ki a világuralom új követelőiből.

Mindez a Szovjetunió és a többi békeszerető állam következetes külpolitikájának elvitathatatlan gyümölcse. És mindez — ma inkább, mint bármikor — óriási visszhangot vált ki az egész világban. A népek békétörekvése ennek eredményeként annyira általánossá és erőteljessé vált, követelésük, hogy a nagyhatalmak térjenek rá a nemzetközi kérdések tárgyalások útján való megoldására, annyira nyomatékosá vált, hogy azt többé nem lehet figyelmen kívül hagyni. Eppen ez a körülmény készítette az Egyesült Államok kormányát arra, hogy megváltoztassák álláspontjukat, amely még nemrégiben is teljesességgel kedvezőtlen volt a nagyhatalmak kormányfőinek értekezletével szemben és kijelentések, hogy egyetértenek egy ilyen értekezlet megtartásával.

Ezek a körök azonban, ahelyett, hogy a legutóbbi európai és ázsiai eseményekből levonnák a megfelelő következtetéseket és belátnák, hogy ezek az események az „erőpolitika” mindmégannyi kudarcát jelentették, megpróbálták úgy beállítani a dolgokat, mintha a politika bizonyos „sikereivel” állnának szemben. El kell ismerni, hogy az amerikai diplomácia vezetői, — akik már rég megváltoztatták az álláspontjukat, hogy a világközvélemény nyomására — az illető kénytelen megbékélni a független és semleges Ausztria gondolatával és lemondani az „alpesi erődkönyvről”, amelyre terveikben annyira számítottak az amerikai stratégák.

Mint kitért, az „erőpolitika” ausztriai állítólagos győzelméről szóló kohanymánya azért volt szükségük a politika sugalmazásának, hogy egy még nevelésesebb igénnyel álljanak elő, mégpedig azzal, hogy a négy kormányfő értekezletén tűzzék napirendre a régi rendszerek helyreállítását a népi demokratikus országokban.

Ez nem egyéb, mint durva meg-

nyilvánulás a népi demokratikus államok belügyeibe való beavatkozás politikájának, amelyet az Egyesült Államok kormányzó köréi több mint tíz év óta jobb ügyhöz méltó makacssággal folytatnak.

A sorsa felett szabadon rendelkező román nép, amely ura országának, határozottan visszautasítja az USA-nak azt az újabb imperialista kísérletét, hogy beavatkozzék Románia belügyeibe. (Erős taps).

Románia államrendszerének kérdését a román nép egyszer s mindenkorra eldöntötte akaratainak és érdekeinek megfelelően és egyetlen külföldi hatalomnak sincs joga ahhoz, hogy ezt vita tárgyává tegye.

Ugy látszik azonban, hogy az USA egyes hivatalos személyiségei nemcsak valóságérzéküket veszítették el, hanem arányérzéküket is. Ezt bizonyítja a többi között azok a bevezetések is, amelyek nemrégiben hangzottak el országunkról az Egyesült Államok parlamentjében több amerikai képviselő és szenátor részéről. A szónokok, hogy lépést tartassanak az USA külpolitikájának vezetőivel, olyan messze mentek el, hogy még azt is ki akarták jelölni, mikor kell a román népnek megülnie 1877 május 9-én kivitt állami függetlenségének évfordulóját. A tiszteltremélt kongresszusi tagok a függetlenség évfordulójának olyan dátumát szerették rá, hogy kényszeríteni, hogy az egybeesik azzal a nappal, amelyet ma már csak az Egyesült Államokban ünnekel meg, nevezetesen az első Hohenzollern trónra lépésével Romániában.

Mint látható, az amerikai kongresszus túlbuzgó republikánus képviselői nem adják be könnyen a derekukat, amikor egy olyan monarchiáról van szó, amely készségesen kiszolgálja a nemzetközi töké érdekét.

Az államok belügyeibe való efféle beavatkozási kísérletek nem egyeztetelhetők össze az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapelveivel és csakis az agresszív szándékok kifejezésének minősíthetők bizonyos körök részéről, amelyeknek célja a „hidegháború” szítása és a nemzetközi feszültség további fokozása.

Ami a négy nagyhatalom kormányfőinek értekezletét illeti, a román nép — akárcsak a többi népek — úgy véli, hogy egy ilyen értekezlet csak abban az esetben lehet hasznos, ha valamennyi résztvevője az az óhaj vezeti, hogy elősegítse a komoly nemzetközi kérdések megoldását és olyan gyakorlati intézkedések elhatározását, amelyeknek folytatásának elhárulhat a nemzetközi feszültségben.

Most van folyamatban Belgrádban a Szovjetunió és Jugoszlávia képviselőinek legmagasabb siku találkozója. A román dolgozók, a román nép és kormánya örömmel köszöntik ezt a találkozót és tisztá szívből óhajtják, hogy a belgrádi tárgyalások sikerrel záruljanak. A Szovjetunió és Jugoszlávia közötti kapcsolatok normalizálásának mi kivételével nemzetközi fontosságot tulajdonítunk az európai béke és biztonság megőrzésére vonatkozó kérdések megoldására, a nemzetközi feszültség enyhítésére.

Tovább kell folytatnunk a harcot a háború elhárításáért, a béke megőrzéséért és megvédéséért.

Most a legfontosabb feladat az európai béke és biztonság megszilárdítása. A varsói értekezlet ennek a kérdésnek szentelte munkálatait.

A Nagy Nemzetgyűlés elé terjeszttem ratifikálásra a nyolc európai állam barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási szerződését, biztonságuk szavatolásának, az európai béke és biztonság megvédésének és fontos okmányát. (Mindenki feláll helyéről: hosszas taps).

A leszerelési albizottság ülésének elhalasztásával kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

F. Orehov, a „Právda” londoni tudósítója „Megjegyzések a leszerelési albizottság ülésének elhalasztásával kapcsolatban” címmel tudósítást közöl, amelyben a többi között ezeket írja:

Az ENSZ leszerelési albizottsága 12 héten át tartó titkos üléseinek után megszakította tevékenységét.

A sajtó annak idején már megírta, hogy az újabb szovjet javaslatok a szó szoros értelmében elkesztő hatást gyakoroltak az albizottság tagjaira. Sőt, mi több, az egyes felelős nyugati politikusok beszédei azt az érzést keltették azokban, akik olvasták az ENSZ leszerelési albizottságának közleményét, hogy az új szovjet javaslatoknak tulajdonítanak a közleménynek az élt hatadásról és az előállt helyzetről szóló részeit, valamint az albizottság munkálatainak elhalasztására vonatkozó határozat.

Természetesen egyáltalán nem meglepő az, hogy az új javaslatok tanulmányozása céljából elhalasztották az albizottság üléseit. Az új szovjet javaslatok átfogó jellegűek és mint bármilyen más fontos javaslat, úgy ezek is részletes tanulmányozást igényelnek. Mégis, a szovjet javaslatok előterjesztésével és az albizottság munkálatainak elhalasztásával kapcsolatban keletkezett helyzet és az ebből eredő események olyan mozzanatokat mutatnak, amelyek visszás érzést válthatnak ki.

Ilyen mozzanat például az, hogy — mint a nyugati sajtóbeszámolókból kitűnik — nem hoztak semmiféle határozatot még a szovjet javaslatok érdembeni megvitatására vonatkozó tárgyalások időpontjának és helyszínének megállapítására sem.

„Times” május 19-én arról adott hírt, hogy az ENSZ leszerelési albizottságának június 1-re kitűzött ülést Newyorkban tartják meg, de amint a „Times” írja, ezen az ülésen, vagy néhány további ülésen, csupán a további munkálalatok sorrendjét állapítják meg anélkül, hogy érdemben vitátnák meg a kérdéseket. Azt, hogy hol és mikor vitátnák meg ezeket a kérdéseket a következőképpen hol és mikor szándékoznak a nyugati hatalmak válaszolni az új szovjet javaslatokra — bármennyire is sürsán hangzik — ezt senki sem tudja, még a jól értesült londoni újságíró körök sem. A londoni újságíró körökben arról beszélnek, hogy a nyugati hatalmak most ugyyszólván lázasan keresik a választ a szovjet javaslatokra, mégpedig olyan választ, amely ne legyen sem a javaslatok közvetlen elutasítása, sem pedig hozzájárulás a fegyverzet csökkentésére és az atomfegyver eltiltására vonatkozó kérdések megoldásához.

Ezeknek az újságíró körökben folyó beszélgetések nem is kellene túl nagy fontosságot tulajdonítani, ha egyes kétségbevonhatatlan tények nem igazolnák azok hitelességét. Ilyen tények például: egyes amerikai személyiségek nyilatkozata az ENSZ leszerelési albizottsága előtt álló kérdésekkel kapcsolatban, főképp Walter Georgenak, az amerikai szenátus külügyi bizottsága elnökének nyilatkozata, valamint Gruenther amerikai tábornoknak, az északatlanti szövetség európai csapatai főparancsnokának nyilatkozata az atomfegyverről.

Az amerikai személyiségek e nyilatkozataikban a lehető legnagyobb óvatossággal, kifejezésre juttatják egyrészt azt, hogy nyilvánvalóan elutasítják a fegyverzet csökkentését, másfelől pedig azt, hogy attól tartanak: a népek még szilárdabban fogják követelni a fegyverzet csökkentését és az atomfegyver eltiltását.

—O—

Közlemények

Az aradi Állami Filharmonia szerdán, június 1-én este 8 órakor a Kulturpala kisteremben oktatohangversenyt tart. Műsorban Balakirev, Muszorgszkij, C. Cui, Borodin és Rimszkij Korszakov művei. Előadást tart Victor Irimescu, vezényel Nicolae Brinzeu. Közreműködnek: Ileana Niculescu (szoprán), Mircea Emandi (tenor), Oleg Rudic (bariton), a Filharmonia vonósorosa, amelynek tagjai Bloch Rudolf (I. hegedű), Goldenberg Bernát (II. hegedű), Sztjokovits József (folyóhegedű) és Freimann Sándor (gordonka), valamint a szimfonikus zenekar.

A Központi Lotto, húzás előtt szerdán és csütörtökön még vásárolható.

A küszöbönálló szovjet—japán tárgyalásokról

PEKING. (Agerpres). — Az Új Kína jelenti:

Mint Tokióból jelentik, a napokban lezajlott képviselőházi viták során a baloldali pártok azt követelték a japán kormánytól, hogy tanúsítson független és megértő magatartást a Szovjetunió és Japán közötti küszöbön álló tárgyalásokon, amint azt Hatoyama a választási kampány során meg is ígérte.

Sikiri Macomuko képviselő, a jobboldali szocialista párt tagja kijelentette, hogy Japánnak helyre kell állítania normális diplomáciai kapcsolatát a Szovjetunióval és tárgyalásaiba az amerikaiak ne avatkoz-

zanak bele.

Goro Szudo kommunista képviselő kijelentette, hogy ha Japán helyre akarja állítani a diplomáciai kapcsolatát a Szovjetunióval, akkor szorgalmazza a fennálló vitás kérdések azonnali megoldását és kezdjen tárgyalásokat anélkül, hogy feltételeket szabna. Mind Japánban, mind külföldön vannak olyan személyek, akik megkérdőjelelik a két ország közötti diplomáciai kapcsolatok helyreállításának megakadályozását.

A liberális párt elutasította a szocialistáknak azt a javaslatát, hogy közös felirathat kérjék a tárgyalások sürgetését. A liberálisok már kez-

detben a tárgyalások megnehezítésére törekvésnek az úgynevezett területi problémák felvetésével.

A japán képviselőháza számos tagja hangsúlyozta, hogy a tárgyalások folyamán érvényesülnie kell a békés együttélés öt alapelveinek.

Egyes képviselők az Egyesült Államok és a Japán között megkötött „biztonsági szerződés” felmondását követelték.

Határozata miniszterelnök az interpellációra válaszulva kijelentette, hogy „Japán független magatartást fog tanúsítani a londoni tárgyalásokon”.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének törvényerejű rendelete

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége május 28-án törvényerejű rendeletet adott ki, amelynek értelmében a Szovjetunió minisztertanácsa mellett állami bizottságot létesítenek (a Szovjetunió Gosztechnika-bizottságát) az új technika bevezetésére. Az új bizottság meg-

alakításának célja a fejlett tudomány, technológia és technika szervezett bevezetése a népgazdaságba, valamint a technikai-tudományos propaganda fokozása.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége az új állami bizottság elnökévé Malisev Vjacseszlav Alekszandrovicsot, a Szovjetunió minisztertanácsának alelnökát nevezte ki.

Várható időjárás

Szerdán, június elsőjén: hűvös, viasznyalag szép idő, változó felhőzet, éjszaka inkább derült égbolttal. Hőmérsékleti értékek: nappal plusz 14 plusz 20 fok között, éjszaka 0

plusz 4 fok között. Mérsékelt, napközben erősen szél. A hegyes vidéken eső.

A következő két napon enyhén felmelegedő idő várható.